

ning højst udbetales med beløb, som sammenlagt svarer til dagpenge for 180 dage.“

Til § 110.

25) Paragraffen affattes således:

„§ 110. Uanset bestemmelsen i § 59, stk. 3, kan arbejdsdirektøren, forinden landsarbejdsnævnet er nedsat, fastsætte midlertidige regler i henhold til § 59.

Stk. 2. De således fastsatte midlertidige regler forelægges af arbejdsdirektøren for landsarbejdsnævnet, så snart dette er nedsat.“

Til § 111.

26) Paragraffen affattes således:

„§ 111. Ved beregningen af, om retten til dagpenge er opbrugt efter § 64, stk. 1, medregnes ikke dagpenge, som er udbetalt før 1. april 1970.“

Ny paragraf.

27) Efter § 111 indsættes som ny paragraf:

„§ 000. Arbejdsministeren fastsætter regler for behandling af klager over arbejdsdirektørens afgørelser i tilfælde, hvor klagen er indgivet før 1. april 1970, men ikke er færdigbehandlet inden dette tidspunkt.“

Bemærkninger.

Til nr. 1.

Det virker som en urimelig belastning for primær- og sekundærkommuner igennem lang tid at skulle stå i forskud med udgifterne til oprettelsen og driften af arbejdsformidlingskontorerne. For så vidt angår valget af en månedlig a conto-betaling på 8 pct., bemærkes, at der herved på årsbasis vil fremkomme en a conto-betaling på 96 pct. af sidste regnskabsårs driftsudgifter.

Til nr. 2.

Tilskuddet til merudgifter ved dobbelt husførelse forelås forøget. Med det gældende grundbeløb på 10 kr. pr. dag andrager ydelsen pr. dag i reguleret form pr. 1. april 1970 14,90 kr. En forhøjelse af grundbeløbet til 20 kr. vil således medføre, at ydelsen pr. nævnte dato vil andrage 29,80 kr. pr. dag.

Til nr. 3.

Af hensyn til de pågældendes familieliv må det anses for utilstrækkeligt, at der kun ydes godtgørelse for udgiften ved en månedlig rejse til hjemstedet. Det foreslås derfor, at der kan ydes rejsegodtgørelse en gang om ugen.

Til nr. 4.

Ved forslaget åbnes der mulighed for, at et nydende medlem, som tager ophold på Færøerne eller i Grønland, kan bevare nydende medlemskab uden nogen særlig tidsbegrænsning.

Til nr. 5.

Den i lovforslaget indeholdte procentsats på 90 pct. vil pr. 1. april 1970 medføre, at dagpengenes maksimale størrelse ville blive 84 kr. Dette beløb må anses for for lavt, hvorfor der stilles forslag om at hæve procentsatsen til 100, hvilket pr. nævnte dato vil give en maksimal størrelse for dagpenge på 94 kr.

Til nr. 6.

Grænsen for dagpengenes størrelse i forhold til den pågældendes sædvanlige arbejdsindtægt foreslås forhøjet til 9/10 af medlemmets daglige fortjeneste mod efter bestemmelserne i såvel lovforslaget som den gældende lov 4/5 heraf. Forhøjelsen må navnlig anses for påkrævet af hensyn til de lavestlønnede.

Til nr. 7.

Begrundelsen for forslaget § 56, stk. 3, fremgår af bemærkningerne til paragraffen. Når et medlem afskediges med pension på grund af alder eller svagelighed, vil dette som hovedregel være ensbetydende med, at medlemmet ophører med at have erhverv som lønmodtager. I disse tilfælde er § 56, stk. 3, i den oprindeligt foreslåede form berettiget.

Af hensyn til det medlem, der uanset afskedigelse som nævnt fortsætter med at have erhverv som lønmodtager, stilles der forslag, der svarer til bestemmelsen i § 64, stk. 3, for så vidt angår pensionister m. fl.

Til nr. 8.

Forslaget tilsigter at undgå den uklarhed, der kan ligge i betegnelsen „afdelingskontor“.